

The Holy See

PAPIEŻ FRANCISZEK

ANIOŁ PAŃSKI

Plac św. Piotra

Niedziela, 2 lutego 2020 r.

Multimedia

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Obchodzimy dziś święto Ofiarowania Pańskiego – kiedy Jezus jako niemowlę został przedstawiony w świątyni przez Dziewicę Maryję i św. Józefa. W tym dniu przypada także Dzień Życia Konsekwowanego, który przypomina o wielkim skarbie w Kościele, jakim są ci, którzy z bliska naśladują Pana, praktykując rady ewangeliczne.

Ewangelia (Łk 2, 22-40) opowiada, że czterdzieści dni po narodzeniu Jezusa rodzice zanieśli Dziecię do Jerozolimy, żeby Je poświęcić Bogu, jak nakazuje Prawo żydowskie. A opisując obrzęd przewidziany przez tradycję, w epizodzie tym zwraca naszą uwagę na przykład niektórych postaci. Są one ukazane w chwili, kiedy doświadczają spotkania z Panem w miejscu, gdzie On staje się obecny i bliski człowiekowi. Chodzi o Maryję i Józefa, Symeona i Annę, którzy stanowią wzory przyjmowania i darowania własnego życia Bogu. Te cztery osoby nie były jednakowe, każda była inna, ale wszystkie szukały Boga i pozwalały, by je prowadził Pan.

Ewangelista Łukasz opisuje całą czwórkę w dwojakiej postawie – postawie *ruchu* i postawie *zdumienia*.

Pierwszą postawą jest *ruch*. Maryja i Józef wyruszają w drogę do Jerozolimy, Symeon z kolei, przynaglany przez Ducha, udaje się do świątyni, podczas gdy Anna służy Bogu dzień i noc bez ustanku. W ten sposób te cztery główne postacie fragmentu ewangelicznego ukazują nam, że życie chrześcijańskie wymaga dynamizmu i wymaga gotowości do wędrowania, pozwalając się

prować Duchowi Świętemu. Zastój nie pasuje do świadectwa chrześcijańskiego i do misji Kościoła. Świat potrzebuje chrześcijan, którzy dają się poruszyć, którzy niestrudzenie wędrują drogami życia, aby nieść wszystkim pocieszające słowo Jezusa. Każdy ochrzczony otrzymał powołanie do głoszenia – głoszenia czegoś, głoszenia Jezusa; powołanie do misji ewangelizacyjnej – głoszenia Jezusa! Parafie i różne wspólnoty kościelne winny sprzyjać zaangażowaniu ludzi młodych, rodzin i osób starszych, aby wszyscy mogli przeżyć doświadczenie chrześcijańskie, będąc aktywnymi uczestnikami życia i misji Kościoła.

Drugą postawą, w jakiej św. Łukasz przedstawia te cztery postacie z opowiadania, jest *zdumienie*. Maryja i Józef „dziwili się temu, co o Nim [Jezusie] mówiono” (w. 33). Zdumienie jest wyraźną reakcją również starca Symeona, który w Dzieciątku Jezus widzi na własne oczy zbawienie dokonane przez Boga na rzecz jego ludu – to zbawienie, którego on oczekiwał od lat. I to samo dotyczy Anny, która „również sławiła Boga” (por. w. 38) i ukazywała ludziom Jezusa. To jest święta gaduła, mówiła dobrze, rozpowiadała o rzeczach dobrych, nie o tym, co złe. Mówiła, głosiła – to święta, która chodziła od jednej kobiety do drugiej, ukazując im Jezusa. Te postacie wierzących ogarnia zdumienie, ponieważ pozwoliły, by je porwały i zaangażowały wydarzenia, które zachodziły na ich oczach. Umiejętność zdumiewania się rzeczami, które nas otaczają, sprzyja doświadczeniu religijnemu i czyni owocnym spotkanie z Panem. Przeciwnie, niezdolność do zdumiewania się czyni obojętnym i zwiększa dystans między drogą wiary a życiem codziennym. Bracia i siostry – zawsze w ruchu i pozostając otwarci na zdumienie!

Niech Maryja Dziewica pomaga nam kontemplować każdego dnia w Jezusie Boży Dar dla nas i dać się zaangażować przez Niego w ruch daru, z radosnym zdumieniem, ażeby całe nasze życie stało się sławieniem Boga w służbie braciom.

Po modlitwie:

Drodzy bracia i siostry, dzisiaj we Włoszech obchodzony jest Dzień Życia, którego temat brzmi: „Otwórzcie drzwi życiu”. Przyłączam się do przesłania biskupów i wyrażam nadzieję, że ten Dzień będzie okazją do tego, by odnowić zaangażowanie na rzecz strzeżenia i chronienia życia ludzkiego od początku aż po jego naturalny koniec. Konieczne jest ponadto przeciwstawianie się wszelkim formom naruszania godności, także wówczas, gdy w grę wchodzi technologia czy ekonomia, i otwieranie szeroko drzwi przed nowymi formami solidarnego braterstwa. Dzisiaj, w Dniu Życia Konsekrowanego, chciałbym, abyśmy wszyscy razem na placu pomodlili się za konsekrowanych mężczyzn i konsekrowane kobiety, którzy tak wiele pracują i bardzo często w ukryciu. Pomódlmy się razem. [*Zdrowaś Maryjo*]. I oklaski dla osób konsekrowanych!

Pozdrawiam was wszystkich, rzymian i pielgrzymów. W szczególności studentów z Badajoz (Hiszpania); wiernych z Cremony, Spoleto, Fano, Palau i Roseto degli Abruzzi. Widzę, że są tutaj pielgrzymi polscy, bardzo wielu! I pielgrzymi japońscy, pozdrawiamy również ich!

Wszystkim życzę miłej niedzieli. I proszę, nie zapominajcie modlić się za mnie. Dobrego obiadu i do zobaczenia!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana